

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

A megyék államositása.

Pécs, 1897. február 9.

Eddig azt hitte és gondolta mindenki, hogy a Bánffy-kormány a pénzzel, vérrel és hatalmi erőszakkal összeharcsolt többsége csak arra való, hogy azzal a quótát sózza nemzetünk nyakába.

Perczel belügyminiszter azonban pár nap előtt már egész határozottan kijelentette, hogy a kormány a jövő évben tüzzel-vassal keresztülhajtja a megyék államositását.

Igazán, más sem kell ennek a faji jellegéből s nemzeti önértéből teljesen kivetkőzött magyar népnek, csak hogy a megyék is államositva legyenek.

És a Bánffy-kormány akkor, amidőn Magyarországra erőszakolja az államositást, nyílt merényletet követ el szabadságunk, törvényeink és alkotmányos jogaink ellen, mert az államositás nem az ország, hanem a kormány hatalom érdekét célozza; az államositást nem a nép, hanem a kormány érdekében erőszakolják keresztül; mert a kormánynak még a mostaninál is nagyobb és engedelmesebb kortesseregre van szüksége. Pedig hát uram istenem, a megyék önrendelkezési joga éppen oly régi, mint amily régi alkotmányunk. Ez a baj! A Bánffy-fajta kormányférfiak épp azt nem tudják megbocsátani a megyéknek, hogy a megyei intézmény volt rendszerint utolsó ments-vára a haza alkotmányának oly esetekben, midőn az osztrák sas feneketlen

gyomrába akarta temetni hazánk alkotmányos jogait.

Ez a második főoka az államositásnak. Az első pedig, amit fentebb említettem, hogy még az eddiginél is nagyobb hatalmat akar kezébe kaparítani. Mert neki hatalom kell minden áron. Oly hatalom, a melylyel — ha felülről reá mordulnak, avagy parancsolnak, képes legyen a nemzetet belekényszeríteni bármely eszme és szenvedély szolgálatába; oly hatalom, a melylyel képes lesz az ország polgárainak zsebéből az utolsó fillért is kiszivattyuzni.

És az ily államositást a tizenkilencedik század végén, a nyugati civilizáció örve alatt akarják reánk erőszakolni, azt mondván, hogy véget kell vetni az eddigi ázsiai rendszernek.

Ezt a röpke szót használja a kormány jeligéül arra nézve, hogy elkobozza régi jogaink utolsó védbástyáját s felébreszse a reakcionárius szellemet.

Mert ha tény és igaz volna az, amiért a kormány és a pártján levő Kristóffy és Bernády-féle emberek oly nagyon siettetik az állami közigazgatás behozatalát, ha igaz volna az, hogy ezáltal adjuk meg az államnak a kellő garanciákat, hogy érdekeit minden támadás ellen megvédelmezhesse, akkor Oroszországnak kellene a legerősebb és legjobban szervezett államhatalomnak lennie, mert Oroszországban az államhatalom minden szála a cár kezében összpontosul. Pedig láthatjuk, hogy ez nem így van!

Épp ezért minden szabadon gondolkodó egyén kénytelen nekem igazat adni, hogy egy valódi alkotmányos államban nem csak nem lehet, de nem is szabad az ország erejét a kormány kezébe összpontosítani. Legkevésbé szabad ezt nálunk Magyarországon, ahol furcsa alkotmányosság van.

Más esetben talán, ha Magyarország igazán független és önálló nemzet volna, akkor még mondhatnánk a kormánynak ezt: „add meg az iparnak, ami az iparé; a gondolatnak, ami a gondolaté; a lelkiismeretnek, ami a lelkiismereté, s nem alkudozunk veled tekintélyed és hatalmi jogköröd fölött, mert azt a tekintélyt és hatalmi jogkört csak a magyar nemzet hasznára gyakorolhatod és e tekintély által vagyunk igazán magyar nemzet.“

Igy azonban nem mondhatjuk ezt! Nem! mert ezt a magyar nemzetet nem lehet a reá nézve teljesen „vadidegen“ osztrák nép üvegházában, annak gyámkodása alatt úgy felnevelni, hogy az ujjab ezerévet megérjen. Nekünk, magyar nemzetnek, szabadságra, függetlenségre, szabad levegőre van szükségünk, hogy ez a nemzet élhessen, nőhessen, fejlődhessen.

Épp ezért kötelességünk a megyék önrendelkezési jogát utolsó lehelletünkig védelmezni.

Nekünk magyaroknak nagyon szükséges és jó a megyék önrendelkezési joga. Jónak kell lennie, mert azzal a megyei

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

„Veled élek, veled halok.“

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Berkesdiné, a háziasszony kiment az ozsonna miatt, de egy pár perc múlva oly arccal tért vissza, mely elárulta, hogy valami nagyon érdekes mondani valója lehet.

— A klubban hallatlan botrány történt; az a kis igénytelen, filigrán Bene Pista arcul ütötte Karvasi Zoltánt.

— Bene?! . . . Karvasi Zoltánt, azt a daliás athlétát, a megye első gavallérját?

— De hát miért?

— S Karvasi nem zuzta agyon?

Ilyen és más hasonló kérdésekkel ostromolták a hirmondó Berkesdinét. Ekkor lélekszakadva rontott be Vermes Laci, a híres párbajozó. Újból megkezdődött a tárgyalás.

— Hogy történt?!

— Hát Karvasi mit csinált? Kihivta Benét?

— Dehogyan hívta ki; otthagya az egész társaságot minden szó nélkül és én azt mondom önöknek hölgyeim, hogy nem is fogja kihívni, mert Karvasi Zoltán gyáva.

— Ön hazudik, ha ezt meri állítani. Karvasi nem gyáva, én tudom; és ezt a szót még számon fogja kérni.

Az, ki ezt a kiáltást hangoztatta, egy fiatal leány volt, ki ép akkor lépett be az ajtón, midőn Vermes azt a kegyetlen szót kimondta.

Megvető harag és mély fájdalom látszott halvány arcán.

— Igen, majd meg fogja önnek mutatni, hogy ki a gyáva; de akkor jaj lesz önnek is! — Ezeket mondva kirohant a szobából. Leirhatatlan zavar keletkezett az egész társaságban; meglátszott mindenkin, hogy részvétet keltett a szegény gyermek szívükben és mintegy bűnrészeseknek érezték magukat az ő mély megkeserítésében.

Ezek után persze nem volt kedvük tovább folytatni az otthonias ozsonnát; mindenki sietett ki az utcára, gondolván, hogy ott majd bővebb részleteket fognak megtudni a furcsa tragédiáról. Megtudták azt, hogy az a halvány arcú leány Karvasi menyasszonya volt.

* * *
Az a halvány arcú leány pedig még sápadtabban, de annál lángolóbb szemekkel futott egyenesen vőlegénye lakására. Senki sem látta, mikor befordult azon a bizonyos kis kapun.

S akkor, ott állott egymással szemközt a menyasszony és vőlegény. Szegény leány azt gondolta, hogy ha vőlegénye őt meglátja maga előtt, oda fog rohanni hozzá, és a szerelem büszke érzetével így fog szólani: „Megmutattad, mily erős a te szerelmed, azzal, hogy eljöttél ide hozzám, bátorítani, erőt lehelni szívembe; de ne félj, erős az én szívem s az én karom arra, hogy azt a hitvány embert összetörjem! — De azért jól esik, hogy itt vagy!“

Óh, ha így szólt volna hozzá, mily nagy diadala lett volna ez a sas szárnyai alá vágyódó galambnak. De a vőlegény halvány volt és az a halványság még sápadtabbá tette a leány arcát is.

Nem emésztette magát tovább a kínos bizonytalansággal, hanem aggódva, remegve kérdezte:

— Mikor verekszik?

A daliás vőlegény arcát egyszerre sötét pir önté el.

— Tehát ön is tudja? . . . higgye el, az egész ártatlan komédia volt. Bene be volt rugva.

De ezekre a szavakra kitört a leányból a határtalan kétségbeesés. Összekulcsolt kezekkel, térdreerogyott a hatalmas termetű férfi előtt, magához vonta a kezét és a

önkormányzattal néhány ezer nemes ember és arisztokrata egy évezreden keresztül fel birta tartani hazánk függetlenségének biztosítékait.

A Bánffy-kormány azonban az államosítás által épp ezeket a biztosítékokat akarja megsemmisíteni.

Meg is fogja semmisíteni! Csak legalább azután azt ne tagadják el, hogy működésükkel ők kényszerítik önvédelemre Magyarország polgárságát, mert kénytelenek belátni, hogy felülről rendszerint így szokták csinálni a forradalmakat.

Hentaller Lajos.

* **A költségvetési vitát** követlenül a kereskedelmi tárca budgetjének elintézése után félbe fogja szakítani, mint érte sülünk, a képviselőház, hogy elintézzon két egymással összefüggésben álló törvényjavaslatot, amelyekkel megegyező előterjesztéseket terjesztett volt az osztrák kormány is a birodalmi tanács elé, amely még a fölosztása előtt letárgyalta azokat. Eme javaslatok a kikötői illetékekre és a vám és kereskedelmi szövetség hatodik cikkének módosítására vonatkoznak s a közgazdasági és pénzügyi bizottságok jelentéseivel egyetemben már huzamosabb idő óta a ház asztalán fekszenek.

* **Magyar alapítványi helyek szaporítása.** Mint a Pol. Ért. jelenti, a honvédelmi miniszteriumban törvényjavaslat készült, melynél fogva a katonai iskolákban a közös hadseregbeliekben is a magyarországi illetőségű növendékek számára főlemelik a kincstári alapítványi helyek számát az eddigi kétszeresére. Ugyane forrás szerint Fejérváry báró honvédelmi miniszter e törvényjavaslatot a közeli időben a Ház elé is terjeszti.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

szerelem azon mindenható hangján kezdett hozzá beszélni, melyre csak egy hitves képes.

— Óh én ismerem az ön bátor szívét. Nemes tett volt az öntől, hogy a botrány színhelyén össze nem törte ellenfelét; de lássa édes Zoltánom, gondolnunk kell ám a világgal is, mert mit mondanának ellenségei, ha ön nem verekednék, mit mondana az az ember, kit én hazugnak neveztem?! Óh! ezt nem tudnám tulélni.

Vonagló arccal, lángoló szemekkel várta a megnyugtató választ, azután odasimult vőlegényéhez, vállára hajtá fejét és hízkelve mondá neki:

— Az én vőlegényem becsületében nem eshetik semmi folt, mert ez engem is megölné!

Karvasi sem állhatta meg tovább, át ölelte menyasszonyának karcsu derekát, forró csókjaival halmozta el azokat a selyemfürtöket; a leány meg engedte, talán érezte, hogy utoljára. Karvasi ekkor eleresztette a leányt, és csak ennyit mondott neki:

— Hát én meg fogom neked mutatni, hogy a te vőlegényed nem gyáva, és az ő becsületében csorba nem eshetik.

A leány tulvilági boldogságot érzett e szavakra és midőn bucsuzásra kezét nyújtá neki sirt örömeiben. Hisz oly jóleső, édes könyvek voltak ezek. Még egyszer megcsó-

H i r e k.

Pécs, 1897. február hó 9.

Kutya-komédia.

Azt mondják, a kutya hűséges állat, a hűség példányképe. Nem igaz. Az emberek hűek hozzá; ragaszkodnak ahhoz az érdemetlen állathoz, mintha a saját magzatuk volna, jobban mint a saját életük párjához, akihez hűségeskü köti. Ime két példa, mind a kettő itt történt meg a napokban, Pécsen.

Egy öreg ur családja végtelenül becézett valami fajtája fölismérhetetlen, korcsivadék, lomha, hizott ebet, habár ehhez kevésbé hasonlított, inkább kutyafejű malachoz. Ez a felemás elősdi volt a család szemefénye. A család szemefénye azonban ma reggel elhomályosult, — helyesen elűnt.

Hova lett? Keresik s végre a vén bejárónő azzal rohant be az utcáról, hogy a Floxi kiment az utcára, az utcán pedig a gyepmester pecérei jártak s Floxi most abban a hirhelt rácsos kocsiában utazik néhány társával. Jajveszélés, kapkodás lőtás-futás, pörölés verte föl a ház és tájéka csendjét. A család feje az öreg ur, dühös lett, magából kikeleve rontott a lányára, mert ő volt az oka, hogy a Floxi kiszabadult az utcára. A leány az apát okolta, ő eresztette ki az udvarra.

Az apa még nagyobb dühbe jött s botot emelt a lányára. Csak emelt, nem ütött vele, de az annyi volt, mintha lesujtott volna. A leány — kisé tul ideges is — e hallatlanságra elájult és lerogyott a földre. Jézus, Mária, mi történt! Riad erre össze a háznép. Az öreg ur, a család feje, meredten néz a földön holthalaványan fekvő lányára. Ott a Floxit, itt a leányt veszti. Az öreg ur fejében összefutott a vér s — ő is elájult, a leánya mellé. Ha az öreg ur legifjabb és legbájosabb leánya szökött volna meg a háztól — nem mondom, hogy a pecér legénynyel, hanem valami cigányprimással — hát nem eshetett volna nagyobb fölfordulás a házban.

Nagy sokára fölmosták a két ájultat s lelkükre vigaszul érkezett az a fölvilágosítás, hogy a Floxit is ki lehet váltani a gyepmestertől.

Es ez itt történt. Hasonlóképen az is, melyet alább mondunk el.

Ez nem az uri osztály körében történt, Szegény gépműhelylakatos a férj, nap-

kolták egymást, és midőn a leányt kikísérte Karvasi, az ezt sugta fülébe: „Veled élek, veled halok!” Választ nem is várt, hanem gyorsan elsielt.

* * *

A leánynak volt egy fivére is, ki szintén jelen volt a Karvasi-Bene afférnál. A leány nagyon szerette a bátyját, hisz rajta kívül nem volt senkije a világon. Midőn a leány zilált hajjal és könyázott arccal berohant a szobába, fivére ezt mondta neki:

— Hajnalban pisztolyra a fűzesben, én is segédkezem Karvasinak.

A leány csak ezt válaszolta rá:

— Hála legyen a gondviselésnek.

* * *

Az egész éjszakát ébren töltötte. A füle zúgott, halántéka fájdalmasan lüktetett, zürzavaros gondolatok kovályogtak fejében. Sokára, nagyon sokára csöndes, halk lépéseket hallott a folyosón. Megnézte az órát, éppen hat óra volt. Most indul bátyja. Ekkor elkezdett egész testében remegni, kezeit homlokára szorítva, járt-kelt a szobában. Szívéből fájdalmas csuklást hallatott. Most már reszketett annak az életéért, a kit ő állított a pisztoly hideg csöve elé. De nem is állhatta ki tovább a megőrjítő kínos bizonytalanságot, hanem hanyagul magára rántá öltözékét és futott, rohant ki a szabadba, mintha eszt

számos az asszony. Hétről hétre tengődnek, de azért az öreg lakatos legénynek kutya van, melyet a saját tányérjából etet, melyet maga mellé vesz a vackára, mikor lefekszik s szépen beterit, hogy a hideg ne érje. A feleségével nem törődik ilyen becéző gondossággal.

A szegény gyári munkás nem tudott el lenni a kutya nélkül s ha úgy fordult, inkább maga nem evett, csak a kutyaének jusszon. Történt aztán — szintén a mai szent napon, — hogy a kutya, melyért soha adót nem fizettek s így bélyegjegye sem volt, elfojták a pecérek. Mikor a gyári munkás hazaérkezett, nem volt kutya, de lett patália, hogy össze futott rá az utca. Az a kutya meglegyen, azt ki kell váltani! Ordította az ember. Inkább elváltik a feleségétől, elkergeti, de az a kutya estig itt legyen! Azzal elment a műhelybe.

Az asszony aztán fogta az ember összes fehérműit, az ünneplő téli kabátját s vitte a zálogházba, a pénzzel kiváltotta a kutya s váltott számára bélyegjegyet is. Este haza jött az ember. Megvolt a kutya, s ez farkcsóválva, esihogva fogadta gazdáját. Az asszony pedig eléje állt az embernek, — tótos volt a beszédje:

— No itt van kutya. Nyekem nyem volt pimzed, de azért kiváltanyi kutya. Ha pedig akarsz ünnepekor kepenyegba zsitálni, hat nye, itt van cidulka zálogházabul, huzad föl eztet!

Az ember nagyot nézett, de elnyelte mérgét. Később enni kért.

Nyincs! — Volt az asszony rövid válasza. — Egyed meg a kutya. Abba van pimz, mit kellete volna piacra.

Az ember erre se szólt semmit. Hanem mikor majd kikapja a heti keresményét, kiváltja a fehérműit. A másik héten meg a téli kabátot is. De azért a kutya mégis meg van s mégis vele ebédel, vele hál.

Hát ilyen bolondjai vannak a föld hátán a mihaszna sincs kutyaéknak, s ilyen kutya komédiák esnek meg itt, a kutya szabályrendelet városában, még pedig egy napon kettő is.

Napirend 1897. február 10-én

Naptár: szerda, febr. 16. Róm. kath. Skolasztika. — Prot.: Skolasztika. — Gör.-kel. (jan. 29.) Ignác. — Zsidó.: Adar 8. — Nap két 6 óra 59 perckor; nyugszik 4 óra 58 perckor. — Hold két délután 10 órakor; nyugszik éjfél után 1 óra 37 perckor.

vesztette volna. Maga sem tudta mit akar, csak futott egyenesen a fűzes felé, lihegő kebléből fájdalmas zokogást hallatott és egyre csak ezt mondogatta magában:

— „Veled élek, veled halok.”

Egy negyed hét órakor a két ellenfél már szemközt állt egymással. A segédek nem is kísérelték meg a kibékítést, hisz ők is jól tudták, hogy a Karvasin ejtett halálos sértés csak vérrel mosható le.

Karvasi sápadt, vonagló arca mintha félelmet árult volna el, midőn kijelölt helyét elfoglalta. A segédek három-zoros jeladására elstűtötték a pisztolyokat. Karvasinak éppen szíven hatolt keresztül ellenfele gyilkos gölyója.

Épp ebben a pereben örült sikolylyal dobta valaki magát az élettelen testre. Karvasi menyasszonya volt.

Örült kétségbeesésében messze dobta magától a gyilkos fegyvert, mely még mindig ott hevert a tetem mellett, azután selymes hajával betakarta véres mellét és görcsös zokogás tört elő kebléből. Ekkor odahajolt vőlegénye füléhez s mintha még élne, ezt sugta fülébe:

— „Veled élek, veled halok.”

Nem is mondhatott többet, mert a szíve szakadt meg szegénynek.

Csontos Aladár.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg; légnyomás 745. — **Kilátás:** a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő és hűsülődés várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegye házában délelőtt 9 órakor.

Táncestély Herczenberger tánciskolájában.

Színház: „Rejtett boldogság.”

— **(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt tíz órakor tartotta rendes havi ülését Szily László alispán elnöke alatt. Jelen voltak Stajevits János, Simonfay János, Jagics József, Német Lipót, ifj. Jeszenszky Ferenc, Zsolnay György, Dragonescu Döme, Jeszenszky Lajos, Mendl Lajos dr., Nagy Jenő, Salamon József, Kovácsffy Kálmán, Kószits Kamill főjegyző bizottsági tagok és 4 aljegyző. A legközelebbi ülés március 9-én lesz. A pénzügyigazgató jelenti, hogy a f. év január havában egyenes adók címén 82.785 frt 07 kr. folyt be a vármegye területén, míg a múlt év hasonló szakában 94.949 frt 12 kr. Az építészeti hivatal főnöke jelenti, hogy a vármegye területén 510 kazán van használatban. Indítványára elhatározta a bizottság, hogy jövőben a cséplő szerkezetek dobja korláttal láttassék el, továbbá, hogy a kazánbiztos feljelentéseire keresztülvezetett kihágási ügyekben a főszolgabíró köteles leendő az ítéleteket a feljelentő közeggel kivonatilag közölni. 72 db. kivétel nélküli nősülésért való kérvény pártolólággal terjesztetik föl a honvédelmi miniszterhez. Utadó leírások és az egyes szakelőadók jelentéseinek felolvasás mellett való tudomásul vétele után az ülés 11 óra előtt véget ért.

— **(A kath. kör táncestélye.)** Jeleztük már lapunkban, hogy a pécsi kath. kör táncestélye f. hó 13-án, szombaton tartatik meg az egyesület saját díszes helyiségében. Amint értesülünk, a táncestély nagyon látogatottnak ígérkezik, mi annak tudható be legnagyobb részt, hogy a rendezőség az egyszerűséget tűzte ki jelszavul, mert nem akarja, hogy a papák zsebe meg legyen terhelve toilette kiadásokkal. A meghívók általános küldése befejeztetett már és most csak az utóbb ajánlott tagoknak és vendégeknek megy a meghívó. A zenét Rác Gusztó népzene-kara fogja szolgáltatni. Szóval Mihálffy Lajos egyleti igazgató és Rónaký Kálmán dr. a rendezőség élén mindent elkövetnek, hogy a táncmulatság jól sikerüljön.

— **(A népkonyha köréből.)** Hogy mily humánus és pótolhatatlan feladatot teljesít a pécsi jótékony nőegylet népkonyhája, annak élénk illusztrálására megemlítjük, hogy a népkonyhában naponként 300-on felül étkeznek a szegények és elfogy 65 liter bab és lencse és 3 zsák burgonya. A népkonyhában a felügyeletet naponként Krasznay Mihályné urnő teljesíti jószívű lelkesedéssel és mellette egy-egy nőegyleti választmányi tag segít.

— **(Bepanaszolt főszolgabíró.)** Már régebben megírtuk Krasznay Mihály siklósi főszolgabíró esetét, a ki a drávapalkonyai polgárok érdekében olyan rendeletet adott ki, a melylyel tullepte hatáskörét. Most ujabban a délnémet gőzhajós vállalat panaszszal fordult a vármegyei közigazgatási bizottsághoz és a nevezett ügyből kifolyólag kéri Krassnay főszolgabíró ellen a fegyelmi

eljárás megindítását. A bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az igaz ugyan, hogy a főszolgabíró tullepte hatáskörét, de a társaság megkapta már ezért az erkölcsi elégtételt, az anyagi károsodásért pedig majd a bíróság nyújt elégtételt, következőleg nem rendeli el a fegyelmi vizsgálatot.

— **(Tornászok próbája.)** Tegnap este tartották meg a pécsi Tornaegyesület tagjai próbájukat a f. hó 13-án tartandó táncestélyükön előadandó tornászati mutatványokból. Volt alkalmunk a próbán meggyőződést szerezni, hogy e produkciók igen érdekesek és bizonyára egyik vonzóerejét fogják képezni a mulatságnak, melynek közönsége ekkép nemcsak a táncmulatság gyönyöreit fogja átélvezni, de kellemes szórakozást is talál a derék tornászok mutatványaiban. A próba az egyesület vezetőtanárának, Hermann Károlynak személyes vezetése alatt folyt le és első sorban az ő szakaszerű tanításának fog sikert szerezni majd a bemutató estélyen. Az egyes produkciók érdekességét most nem áruljuk el, hadd legyenek azok kellemes meglepetések a közönségnek, mely a tornászok táncmulatságára szombaton este megtölti a Vigadó dísztermét. A mulatságra jegyek előre válthatók Till István fodrász, és Póth Gábor ur kereskedésében és az egyleti tagoknál. Belépti-díj személyenként 80 kr., pártoló tagoknak 50 kr., család-jegy (3 személyre) 2 frt.

— **(Mizeriák az anyakönyvezés körül.)** A szalántai és garéi körjegyzők mellé, az anyakönyvvezetői teendők végzésére, évi 400 frt fizetéssel segédjegyzői állások szervezéséhez a belügyminiszter régebben beleegyezését adta elvileg; most, miután az anyakönyvi felügyelő is tarthatlanoknak mondja a jelenlegi állapotokat, újabb felterjesztés intéztetik a miniszterhez, hogy végre valahára rendelje el emez állásokra a pályázat kiírását és javadalmazását vállalja el. Az egerághi körjegyző mellé, szintén az anyakönyvvezetői teendők ellátása szempontjából, már régebben engedélyezett a miniszter egy 300 frtos segédjegyzői állást. Miután azonban a pályázat meddő maradt, újabb felterjesztés megy a vármegyei közigazgatási bizottság részéről, hogy az egerághi segédjegyzőnek is adjon legalább 400 frt évi gázsit, talán így majd lehet kapni valakit, a ki elmegy az Isten háta mögé. A vármegyének azonban erre a célra nincs egy megveszekedett krajcárja sem, fizesse a miniszter, ha éppen úgy tetszik, annyi azonban tény, hogy az állami plébánosok majdnem mindenütt káplánokat kérnek.

— **(Kémény-tűz.)** Tegnap este hét óra tájban tüzet jeleztek a központi tűzörsgének. A tűz kint a szabolcs-rigoderi országon volt. Kverkovits Vazul ottani lakosnak az ősszel épített, teljesen új házában gyulladt ki a kémény, szerencsére azonban a házbéliek idejekorán észrevették és el is oltották, úgy, hogy tűzoltóinknak csak a tűz esetleges feléledése ellenében kellett megtenni az intézkedéseket. Mint a tűzrendőri vizsgálat kiderítette, a tűz keletkezésének oka a szabálytalan kéményépitkezés volt.

— **(Lovak a piacon.)** Az éjjel 12 óra után, tehát a kísértetek idejében, lelken-

dezve szaladt be egy bepálinkázott napszamos a rendőrségre. Nagy ijedten adta elő, hogy a piacon két táltos van; két ló, amely tüzet fuj és jeget eszik. A rendőrök aztán kimentek vele a piacra és rá is találtak a két táltosra, két jámbor gebére, melyek az irgalmasok temploma előtt épen nyugalomra akartak leheverni. Tüzet ugyan nem fujtak, jeget sem ettek; de annál inkább el voltak csigázva a hideg, fagyasztó éjszakai szélőtől. A gazdátlan lovakat beteretelték a város háza istállójába, a hol még most is ott vannak. Hogy honnan valók és mikép kerültek a piacra, azt nem lehet tudni és most egyelőre közabrákot kapnak, míg a gazdájuk értük nem jön.

— **(Baranyamegye közegészségügye)** a lefolyt január hóban közepeszerű volt, vagyis más szóval: jobb is lehetett volna. Roncsoló toroklob 10 községben, hasi hagymáz 19 községben 41 esetben lépett föl, melyekből 9 halálos kimenetelű volt. Mohácson a vörheny nagyban grasszált, 13 esetből 8 halálos végű volt. Himlő 5 községben, kanyaró 2 községben, hőkhurut 1 községben és végül trachoma Mágocsán fordult elő. A mohácsi „László” kórházban január hóban 32 beteg nyert ápolást. Az előirt egészségügyi vizsgálat megejtetett és pedig 20 iskolában, 1 óvodában, 14 vágóhidon, 17 mézarszékben, 26 korcsmában, 6 szatócsüzletben, 2 ecet gyárban, 2 pálinka mérésben, 4 pékműhelyben, 10 szikvizgyárban és 2 borbély műhelyben. A hasi hagymáz esetei a következő községekben fordultak elő: Szabolcs, Magyar-Egregy, Gödre, Harkány, Páprád, Nagy-Harsány, Luzaok, Somberek, (6 eset) Kis Nyárad, Szajk, Maiss, Nádasd, Hidasd, Bozsok (7 eset), Pécsvárad (5 eset), Szebény, Püspöklak, Rác-Mecske, Pusztafalu, Szászvár, Csikos-Töttös.

— **(Mezőrendőri kihágások.)** Három rendbeli mezőrendőri kihágási ügy felülbíráásával foglalkozott a ma megtartott vármegyei közigazgatási bizottság. Kész Pál mohácsi lakos 4 db. tehene a múlt év szeptember havában az ottani Szepey-téren legelésztet. A csósz feljelentésére a mohácsi előljároság pénzbírságban marasztalta el a tehének gazdáját, amit ez megfélebbezván, a főszolgabíró a kirótt pénzbüntetést szintén megfélebbezte, azaz háromszorosára emelte. Ez ellen fordult Kész Pál panaszával a közig. bizottsághoz, mely Jagics József indítványára mindkét alsó foku ítéletet megsemmisítette, mivel a törvény értelmében ily esetekben csak a káros feljelentésére indítható meg az eljárás, Mohács községet pedig hatóságok előtt nem a községi csósz képviseli, hanem a bíró. A második eset a Vakaró András és társai bodai lakosoké volt, akikre a szolgabíró 20—20 korona bírságot huzott azért, mert az urasági dűlőn hajtottak keresztül. A bizottság felére mérsékelte a strófot. A harmadik eset Stipánovits György árpádi lakos esete volt, aki állítólag lekaszálta a szomszédjának a fűvét, a miért 2 frt bírságot kapott. Ezt felebbezte meg Stipánovits, fölhozván, hogy tette jogos volt, mert a saját birtokán kaszált. Mivel azonban állítását nem bizonyította, elutasított.

— **(Pályázatok.)** A pécsi kir. ítélőtábla kerületében két 500 frttal segélydíjazott joggyakornoki állásvan üresedésben. Pályázati kérvények 15 nap alatt adandók be a pécsi kir. ítélőtábla elnökségénél.

— **(Ékszer akart lopni.)** Tegnap este hat óra tájban Kubinyi József, ferenciek utcájabeli ékszerész boltjába beállított egy nő. Meglehető elegánsul volt öltözve s így az ékszerész jó vevőt sejtett benne, s e sejtelmében csak megerősítette az a körülmény, hogy a nő opálkövű fülbevalókat és brillánskövű karpereceket kért megtekintés végett. Kubinyi elébe rakott szebbnél szebb ékszereket, nem is gondolván, hogy a nő nem venni, hanem — lopni akar. Pedig ez volt a szándéka, mert egy őrizetlen pillanatban a brillánskövű karperecet a zsebébe rejtette és már indulni készült kifelé, mikor az ékszerész észrevette az ékszer eltűnését. Nosza előfogta az asszonyt és az — a megcsipett tolvaj mentegetődzése közben — elő is adta az eltűnt karperecet. Kubinyi ekkor rendőrként akart küldeni, hogy a tolvajot a városházára kísérik, az azonban felhasználva egy kedvező alkalmat, kiugrott az üzletből és úgy eltűnt, hogy még eddig nem tudták a nyomára jutni.

— **(Okirathamisító házaspár.)** Katz Dániel és neje Hajpál Mária, dunaszentgyörgyi lakosok, okiratot hamisítottak s ezért a bíróságnak akadt velük számolni valója. Ügyük végig ment mind a három fórumon és most arra került a sor, hogy leüljék az okirathamisításért rájuk szabott büntetést. Azonban a házaspár nem várta be, míg a büntetés jogérvényes lesz rájuk nézve, hanem elhagyták lakóhelyüket s ismeretlen helyre távoztak. Ha a tartózkodási helyüket kipuhatolják, mégis le kell ülniök az okirathamisításért rájuk mért büntetést.

— **(Hirtelen halál.)** Barcsról írják lapunknak: A fenti címmel már krónikát lehetne összeállítani, oly gyakoriak az utóbbi időben a hirtelen halállal kimulás esetei. A legújabbban Schwarz Sándor szigetvári illetőségű 25 éves fiatal embert érte ily váratlanul a halál. Nevezett e hó 6 án délelőtt a szomszéd helységbe igyekezett, de utközben hirtelen összesett és mire a járókelő nép segítségére sietett, meg volt halva. A hatóság elrendelte a hullának felboncolását, melynek eredményképen orvosi vélemény szerint a szeszes italok mérséketlenül élvezete okozta a hirtelen beállott halált.

— **(Ellopott persely.)** Kolonics Ferenc, szegzárdi illetőségű szabósegéd, vándorutjában eljutott Kecskemétre és ott munkát kapván, csendesesen éldegélt. Mint feddhetetlen mesterlegény, bejáratos lett a Kath. Legényegyletbe is, honnan a napokban egy szép estére csak eltűnt a gyűjtéseket tartalmazó persely, s vele együtt Kolonics is. Mikor a persely eltűnését észrevették, jelentést tettek a rendőrségnél, ahol aztán a vizsgálat kideríté, hogy a perselyt Kolonics szakította le a falról egy őrizetlen pillanatban s hogy a büntetést elkerülje, hamarosan más vidékre távozott. A perselytolvaj szabósegédet most nyomozzák, de még eddig nem tudták kézre keríteni.

— **(A „Mohácsi Földművesek Olvasóköre“)** f. hó 7 én tartotta felolvasással és dalestélylyel egybekötött táncestélyét. Valóban meglepő előkelőségek gyűltek össze a kedélyes estélyre. Jelen voltak notabilitásaink közül: Trixler Károly főszolgabíró, Margitay Péter szerkesztő, dr. Andrics Tivadar, dr. Rüll Béla ügyvédek, dr. Flesch Armin rabbi, dr. Rüll János kórházi igazgató főorvos, Strasser Lajos mérnök, képviseltette magát a kir. járásbíró, testületileg megjelent: a kir. adóhivatal, a városi jegyzőség, az előjáróság, képviselve volt a betegsegélyező pénztár, ipartestület és mindkét takarékpénztár, azonkívül számtalan előkelő család. Igen nagy buzgóságot fejtett ki Pápay János tanító, a dalárda karnagya, midőn földműveseinket ily meglepően jól sikerült dalokra erős fáradsággal betanította. Mindenki elismeréssel emlegeti a földművesek dalárdáját. Nagy derűtségre keltette Halon Vincze ref. lelkész „Igye jó, ugye jó“ című felolvasásával a hallgatóságot. Az egész beszélyke sziporkázott a vig, talpra esett ötletektől. Ifju Szabó István földműves „Milyen legyen a férj“ című monologot meglepő sikerrel adta elő. Valóban kellemesen meglepve hallgatta végig a közönség Szabó kitűnően sikerült előadását. A hanghordozás, kézmozdulat, mind mutatták, hogy fáradhatatlan volt a monolog betanulásánál. Ezt követte Pápay János ref. tanító felolvasása a „tánc“ról. Ez is jól sikerült elmeszálás volt. Felolvasásából kitűnt, hogy behatóbban foglalkozott témájával. Mindezek után pedig reggelig tartó tánc következett. Felülfizettek. Trixler Károly, dr. Andrics Tivadar, 1 frt 50 kr — 1 frt 50 krt. Berger Emil (Budapest) N. N. Kiss István, Bölskey Gyula (Budapest), Löwy Károly (Bécs), 1—1 frt. Bodó György, N. N. Szeifert György, Ehrenfeld Antal, dr. Flesch Armin Hauser Károly, Frank Mór, Simonkovich Mihály, Simonkovich Mátyás, dr. Rüll Béla, dr. Rüll János, Dóczy Pál, Dojkits András, Singer József (Budapest), Brandl Albert (Bécs), Fögler Dezső 50—50 krt, N. N. 70 krt, N. N. Adler József, Müller György 30—30 krt. Fogadják a jószívű adakozók ez uton is az egyesület hálás köszönetét. Az estély jövedelme 55 frt 09 kr. volt.

— **(Tolvaj napszámos.)** Horváth Mihály, bedegi (tolnamegyei) születésű napszámos Budapesten lopást követett el. A büntetéstől való félelmében aztán megszökött a fővárosból s mindez ideig nem tudták kézrekeríteni. Most a törvényszék elrendelte a tolvaj napszámos országos körözését, a kitha megtalálnak, át fogják adni a királyi ügyészségnek.

— **(Felülfizetések a calicot bálon.)** A jótékony nőegylet szombati calicotbálján a következő felülfizetések történtek: Erreth János a pécsi ügyvédi kamara elnöke, 10 frt, Opris Péter kir. posta igazgató 5 frt, Littke József kamarai elnök, N. N., Zsolnay Miklós 3.50—3.50 kr., özv. Erreth Antalné 3 frt, Dr. Toldi Béla 2 frt 50 kr., Dr. Nick Alajos, Fischer Ferenc, Dr. Johann Béla, Geiger Gezső 2—2 frt, Vaszary Gyula, Daempf Imréné, Reeh 1.50—1.50 kr., Dekleva Vilmos, Dr. Bodó Aladár, Sey Tamás,

Benkő Gyula, Szikorszky Tádé, Veigl, Strausz, N. N., N. N., N. N., 50—50 kr., mely jótékony adományokért ez uton is köszönetét fejezi ki a nőegylet választmányára.

Művészet, irodalom.

○ **Boross elmegy.** Közönségünk kedvenc komikusa, Boross Endre a szezon befejeztével megvált a szintársulattól. Budapestre megy, hol az Evva Lajos igazgatása alatt álló „Magyar Színház“hoz szerződött.

○ **A híres kisasszonyok,** Herceg Ferenc leányai, azaz helyesebben: Gyurkovics mama szép és szerencsés gyermekei megvannak immár örökítve képen is. Linek Lajos a szalontündérek e nagy tehetségű művésze festette meg a képet, a Gyurkovics leányokat, a hol a híres kisasszonyok együtt vannak plain parád, sőt egyrésztük nagy toltetésben. A színes kép, a melynek hossza körülbelül egy méter, úgy jelent meg, mint az első igazi magyar műmelléklet. Az „Új Idők“ Herceg Ferenc illusztrált szépirodalmi heti lapja adja az előfizetőinek ingyért. Kép és lap érdekesség dolgában igazán egymáshoz való. Mindkettő öröme, sőt szüksége minden valamire való magyar uriháznak. A Gyurkovics leányokat láttuk már, hozzávaló keretben, egy idevaló kedvelt szalonban. Elragadó! Maga az „Új Idők“ becses, érdekes szórakoztató és kellemes tartalmával, pompás képeivel és gyakori műmellékleteivel szintén ott van minden valamire való olvasó asztalon. Aki e hazában a művelt névre igényt tart, valóban alig lehet el a Herceg lapja nélkül. Természetes, hogy a szépirodalmi újágban most a legfontosabb a regény. Az „Új Idők“ hármát közül ez új évnegyedben. Herceg Ferenc most kezdett meg „A leány története“ címmel új, hosszabb regényt. Bródy Sándor „Tündér Ilona“ című rövidebbet. Coppée legújabb regényét „A bűnös“-t szintén az Új Időknek engedte át magyar nyelven való közlésre, a melybe máris belekezdtek. A három regény mégis csak egy kisebb részét teszi a lap gazdag tartalmának, a melyet a szerkesztő, két főmunkatársa: Mikszáth Kálmán és Bródy Sándor folyton kisebb nagyobb aktuális cikkekkal gazdagítanak. Rajtok kívül a szerkesztőség belső tagjai: Tábori Róbert, Lyka Károly, Pósa Lajos, Tutsek Anna, Sebők Zsigmond: Munkatársai: az élő magyar irodalom és magyar festők mind. Különösen felhívjuk közönségünk figyelmét az „Új Idők“ farsangi számaira. Ingyen mutatvány példányt mindenki kap, ha a mi lapunkra és ezekre a sorokra hivatkozik. Az „Új Idők“ előfizetési ára azonban szerfölött kevés. A lap, a Gyurkovics lányok nagy képével együtt: félévre 4 frt.

Törvényszék.

§ **Csalárd bukás.** Egy 1890. évben megindult bünperben hozott tegnap ítéletet a pécsi kir. törvényszék, mely bünper élénk világításba helyezi a századvégi kereskedők rögtöni meggazdagodásának vágyát és óriási spekulációit.

1866. évben vette át Schvartz Adolf maisi lakos szülőinek szatócsüzletét, mely mindenestül 2—3 ezer forintot érhetett meg; keze alatt az üzlet felvirágzásnak indult s bár Maiss csak 2200 lakost számlál és 5 hasonló üzlet van benne, Schwarz mégis évi 12 ezer, majd 1889. évben már 20.000 frt

évi forgalmat produkál. Házakat, szállókat vesz, fűszerüzletét vas, fa, terménykereskedéssel bővíti ki, s árumegrendelése 1887. évben 13.700, 1888. évben 11.700, és 1889. évben 17.800 frtot tesznek. Vagyoni helyzetét azonban nem ismeri, mert pénztári könyveket soha, egyéb könyvet pedig oly módon vezetett, hogy az csupán kintlevő követelését tünteti fel, de vagyoni állásáról, tartozásairól mi adatot sem tartalmaz. 1889. évben már érzi vesztét, mert 45 frt 50 kr., majd 6 frt erejéig engedi magát beperelni és végrehajtani, de ugyanekkor, sőt még 1890. évi július és augusztus hónapban majd 25 ezer frtra menő megrendeléseket tesz, még pedig úgy, hogy ugyanazonos árukat, melyekre pedig egy falusi üzletnek egyáltalán szüksége nincs, 2—3 cégnél rendel óriás mennyiségben, s mindezekből, midőn maga ellen 1890. évi szept. 9-én a csődöt megkérte, akkor, midőn saját bevallása szerint áruraktárának 28.300 frtot kellene megérni, alig 11 ezer frtot találnak meg. Könyvkövetelése 1890. év elején 9500 frtot tett, melyekből pár hónap alatt behajtott 6000 frtot, melylyel elszámolni alig tud. A fenmaradt 3500 frt könyvkövetelés pedig javarészből behajthatatlannak bizonyult. Bizonyos tehát, hogy legalább 7000 frton felüli árukészlet az, melyet félre kellett tennie.

Beismeri, hogy ingatlanainak javarészt még csődbejutása előtt eladta s azok árából 13 rendbeli, maissi polgárok kezében levő adósleveleken alapuló 3750 frtot kitevő tar-

tozását fizette ki, mikor pedig már fizetési képtelenségét tudnia kellett.

Vádlott azzal védekezett, hogy őt a csődbe a szintén maissi kereskedő, Wertheimer Géza bukása rántotta, kinek ügyében pár nap előtti volt a végtárgyalás, de megcáfolta saját magát, midőn beismerte, hogy a 2400 frtos giróból mindez ideig egy krajcárt sem fizetett ki. Egyéb veszteségeire is hivatkozik, melyeket azonban előterjeszteni nem tud. Igen érdekes világot vetett a csőd lefolyására dr. Kaufer Jenő pécsi ügyvéd, volt csődtömeggondnok előadása, mely szerint a bejelentett 61.614 frt 36 kr. követelésre csak 6·29 százalék jutott kielégítésül a csőd folyamán s így a körülbelül 80 hitelező mind-egyike 93·71 százalékot veszített. Vádlottnak a végtárgyalás folyamán tanúsított magatartása is jellemző, mert határozott állításokat kockáztatni nem mer, s semmire sem emlékezik, de mégis elárulja, hogy most feleségének nevében álló üzletet vezet, melyben a múlt évben is egy alkalommal kukoricán 500 frtot veszített. Megjegyzendő, hogy felesége a csődbe bejelentette hozománya fejében, mit nem kapott, mert tömeggondnok azt kifogásolta. A kereskedelmi furfang ezer csinjárbinjára vonatkozó s vádlott által felhasznált érdekes do'gokat tartalmaznak a megrövidített hitelezők vallomásai, melyeknek felolvasása mintegy 2 órát vett igénybe.

A végtárgyalás vezetője Varga Nagy István, míg a szavazók Koszér János és Bajnovits Ármin bírák voltak. A vádat

dr. Rákosi Imre ügyész képviselte, btk. 414. §-ának 1, 3. és 4. pontja alapján emelt vádat, szigorú kritika tárgyává téve vádlott üzletének lefolyását. Védő dr. Jobst László pécsi ügyvéd csak a btkv. 416. §-ának 3. és 4. pontját látja fenforogni, melyek a hiányos könyvvezetés körül merülnek föl. A büntető tanács az ügyészi előterjesztést fogadta el, bűnösnek mondta ki Schwarz Adolfot a csalárd bukás büntetésében, de mégis alkalmazva a btk. 92-ik §-át s tekintettel büntetlen előéletére és 7 gyermekből álló család állapotára, őt másfélévi börtönrre, és 5 évi hivatalvesztésre s politikai jogai gyakorlásának felfüggesztésére ítélte. Az esti háromnegyed 7 órakor kihirdetett ítélet ellen vádlott és védője, úgy vádlott terhére a kir. ügyész felelősséget jelentettek be.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 9-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka Konkoly Thege Miklós kormánypárti volt, a ki kifogásolja, hogy a tengeri hajókon csupán közös lobogó van alkalmazva s külön magyar lobogó egyáltalában nincs. És ez 1867. óta változatlanul így van. Ezen változtatni lehetett volna, mert ez sérti államiságunkat.

Bánffy Dezső báró a fiumei kérdésről szól. A kormány nem akarja megsérteni a fiumei autonómiát. Nyugtalanlás csak azért

Most meglepetés várt rájuk. A komorna két ur látogatását jelentette: Francastel vizsgáló bíró és Grisaille rendőrbiztos állt a küszöbön.

— El voltam rá készülve, hogy a hölgyeket és az urakat itt találom.

— Önnel uram, ugy-e bár, Vanda kisasszony lakásán találkoztam? — kíváncsiaskodott Grisaille.

— Nem titkolom. Egyébként már annyi tudva van, hogy a kisasszony nem bűnös, — felelte Cavaroc.

— Csakugyan, mi is meggyőződöttünk, hogy a szegény gyermek teljesen ártatlan. Se nem néma, se nem rokona Borodionak.

— Elhiszem, hogy nem néma! Ugy beszél görögül és németül, hogy öröm hallgatni. Ha kívánja, el is beszéli mindjárt az élettörténetét; Jonvillenek és nekem már el is mondta a maga kis regényét.

— Nagyon szívesen meghallgatom, mihelyt francia nyelven fog velem beszélni.

Ez világosan annyit jelentett, hogy a hatóság nem törődik tovább Helene sorsával s Cavaroc ezt az örvendetes dolgot mihamarabb tudomására is akarta adni Jonville barátjának.

— Helén mihelyt kissé magához tért a meglepetéstől, Auguste mellé ülve — miután a nyelven nem értett — szem- és arcjátékkal jelezte az iránta való rokonszenvét.

— És most Dangelas ur — folytatta a vizsgálóbíró, mondja meg nyíltan és őszintén, hogy találta meg a gyilkosok nyomát, holott a mi embereink szem elől veszítették?

van a kikötő városban, mert a kormány a rendőrséget államosítani s a fogyasztási adókat reformálni akarja.

Batthyány Tivadar gróf védi Fiume hazafiságát, hisz Fiume mindig a magyarok kal tart.

Tisza István polemizál **Kossuth** Ferencel. Bizonyítani igyekszik, hogy 1867. óta a földteher nem emelkedett oly enormisan, mint **Kossuth** állítja. Beszél ezután a kisipar védelméről, a munkások egyesületeiről, munkásbiztosításról.

TÁVIRATOK.

— **A fiumei polgármesteri állás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fiumei autonómiai párt azt az álláspontot foglalta el, hogy addig nem választ polgármestert, míg a kormány a fiumei kormányzót ki nem nevezi.

— **A krétai vérfürdő.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Kréta szigetén a Kaneán kívül levő keresztények kitűzték a görög lobogót s proklamálták a görögökkel való egyesülést, egyben felszólították **György** görög királyt, hogy vegye birtokába Krétát, mint Görögország integráns és szabad részét.

— **A budapesti kereskedelmi kamarából.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti kereskedelmi és iparkamara tegnap tartotta

teljes ülését, melyen fölolvasták a kamara memorandumát a vám és kereskedelmi szövetség tárgyában, melyet egyhangulag elfogadtak s fölterjesztenek a kormányhoz. Hasonlóképpen javaslatokat fogadtak el a szövetkezetekről, a biztosítási vállalatokról, kereskedelmi jogszolgáltatásról, az aukció-intézményről, az adóügyi kérdésekről, melyeket szintén fölterjesztenek a kormányhoz.

— **Megőrült sportsman.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Wahrmann** Richárd, ismert sportférfiu, tegnap megőrült s a döblingi tébolydába szállították.

— **Milán Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Milán** exkirályt öfelsége, **Ferenc** József, tegnap egy óráig tartó külön kihallgatáson fogadta.

— **Pestis-konferencia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Velencében** február 16-án ül össze a nemzetközi pestis-konferencia, mely tanácskozni fog a pestis ellen való védelmi intézkedésekről. Valamennyi európai állam küld képviselőket.

— **A jó Béni öröme.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Percel** Béni kiheverte kétrendbeli bukását, ma szatiz szóval **Nagy Károly** ellenében **Abrudbányán** képviselővé választották.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Pénz-kölcsön

Birtokokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra első helyü betáblázásra 40 évre, 4 és fél százalékra, 50 évre 4 százalékra, 2-ik és 3-ik helyü betáblázásra 6 százalékra.

Pénzt

váltóra 5—6 százalékra 10 ezer frtig gyorsan és discretio mellett szerez, — valamint drága adósságokat convertál, ugyszintén váltókat leszámítoltat

SCGWARCZ MÁRTON

Budapest, Dob-utca 69. szám

Kitünő referenciák-kal szolgálhatok.



— Egy szerencsés véletlen segített sikerre — válaszolta szerényen **Dangelas**. — Jobban mondva, egy levél, melyet **Bernier** kisasszony dobott partra a hajóból, ahol fogva tartották. Valami derék ember megtalálta a földön postára tette. A levél menyasszonyom szerencsétlen nagyatyjához volt címezve. Mindjárt **Passyba** mentünk az öreggel s miközben önök az üres fészék körül vesztegették az időt, egy halász utbaigazított bennünket a helyes ösvényre. A többit már bizonyára tudja a titkos rendőröktől.

— Mindenesetre. És az a derék halász **Poissyban** maradt?

— Igen. Magammal akartam hozni, de ő azt mondta nekem, hogy valami dolga akadt ott; gondolom egy vendéglősnek halakat ad el.

— Bizonyára már tudja azt, hogy egy kis néger fiut, a ki a teherhajóról a **Szajnába** ugrott, a rendőrség letartóztatott?

— Hallottam.

— Móját találtuk, hogy a gézenguznak megoldjuk a nyelvét. Tőle tudtuk meg, hogy a gazdájának egy cinkostársa volt, a ki vele együtt elpusztult. **Borodino** valamikor tengeri rabló volt, utóbb pedig leányokkal kereskedett. A kisasszonyt, az ön menyasszonyát is azért rabolta el, hogy **Törökországba** vigye, egy pasa háremébe.

— Most pedig — mondta **Francastel** — nem mint vizsgálóbíró, hanem csak mint ismerősök, egy kérdést kockáztatok meg.

— Rendelkezésükre állunk — szólt **Vitrac**.

— Szabadna tudnom, hogy mit szándékozik tenni a hölgyekkel, a kiket **Borodino** karmaiból kimentettünk? Melegen érdeklődöm a sorsuk iránt s a mennyiben magukban állnának a világban, szívesen biztosítanám a jövőjüket. Széleskörű összeköttetésem vannak s több jótékony intézetnek vagyok a tagja.

— **Auguste** kisasszonyért már majd csak én gondoskodom. Ő is késznek nyilatkozott a feleségemmé lenni s ha a formaeágokon túl leszünk, elveszem.

— **Helén** kisasszony jövőjét pedig **Jonville** barátom kívánja biztosítani — szólt mosolyogva **Cavaroc**. Hogy az eljegyzés rövid idő múlva meglesz-e, azt nem tudhatom, mert az ősekre büszke anyja bizonyára akadályokat gördít majd e frigy elé. Addig a kisasszonyt minden bizonynyal egyik kolostorban helyezi el s a jegyváltásig ott is marad. Mielőtt **Borodino** Párisba hívta, kolostorban nevelkedett. És így — fejezte be **Cavaroc** vidáman — mindnyájan összeházasodnak, engem kivéve.

— Meg engem — szólt közbe **Vitrac**.

Igy esett meg, hogy ez a tragikus történet nem is egy házassággal végződött, mint **Scribe** vigjátékaiban szokás, hanem kettővel.

Ilyen a világ folyása.

V É G E.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó- 

és

tánczrend-minták!

TAI ZS JÓ ZS E F

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

1044. sz.

tk. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Némethy József ügyvéd végrehajthatónak kis Farkas Mihály keszüi lakos, végrehajtást szenvedő ellen 56 frt 65 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Keszü határában fekvő, a keszüi 31. sz. tjkben felvett 1. 3—13 sorsz. 164/1. ház. 32. sz. ház urbéri birtokra, legelőre és erdő illetőségre 967 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi április hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Keszü községben a bíró házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 96 frt 70 krajczárt, készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi január hó 23. napján. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
Lukrits István
kir. táblai bíró.

1803. sz.

tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Némethy József ügyvéd végrehajthatónak Siklosacz Gáspár és neje végrehajtást szenvedők ellen 200 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Szőkéd község határában fekvő, a szőkédi 177 sz. betétben felvett I.—30 sorsz. 1/2 teleknek, 151. hrsz. 76. a. sz. ház 8/426-od rész legelő illetőségre Siklosacz Gáspárné szül. Petresicz Agnest B 7. a. illető 1/3 részére 735 frt becsárban, a 178 sz. betétben felvett 57 1/2 hrsz. szőlőnek Siklosacz Gáspárt illetett és jelenleg Ruzsics György és neje Jarits Krisztinát B 3 és 4 alatt illető 1/3 részre 36 frt becsárban, a 179. sz. betétben 1 hrsz. kertnek Siklosacz Gáspárt illetett jelenleg Miechel Gáspár és neje Hug Agnest illető 1/3 részére 27 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi április hó 22. n. d. e. 9 órakor Szőkéd községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 73 frt 50 krajczár, 3 forint 60 krajczár és 2 forint 70 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, 1897. évi február hó 2. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

REICHENBERGI

Posztó

és öltönytövek!

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

Tessék kérni mintákat a mi fel-tűnő újdonságainkból.

Igen elegáns tavaszi öltönytövek, egész öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és feljebb.

REHWALD FERENCZ FIAI

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

573. szám.

ki. 1897.

A baranyavári járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény!

Baranyavármegye baranyavári járásához tartozó és Herczegszőlős székhely-lyel Herczegszőlős, Keő és Albertfalu községek szövetkezetéből álló

herczegszőlősi körjegyzői állás

megüresedvén, — ezen évi 900 frt készpénzfizetéssel, természetbeni lakás, hozzátartozó kert és 3.558 k. hold föld haszonélvezetével egybekötött állásnak választás utján való betöltésére ezzel pályázatot nyitok és a választás határidejéül folyó évi február hó 25-ik napjának délelőtt 9 óráját, helyéül pedig Herczegszőlősön a körjegyzői hivatalos helyiséget tűzöm ki.

Ehhez képest felhivom pályázni kívánókat, hogy képesittségüket, eddigi alkalmaztatásukat, ugy nyelvismeretüket igazoló okmányokkal szabályszerűen felszerelt ez irányú kérvényüket f. é. február hó 20-ig bezárólag hozzám annyival inkább nyujtsák be, mert a netán később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Kelt Dárdán, 1897. évi január hó 28-án.

Stenge Ferencz s. k.

főszolgabíró.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.



Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított



MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzler fia kereskedésében. Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utazatok hatóságilag nyomoztatnak.